

רשומות

קובץ התקנות

8 באוגוסט 1963

1479

י"ח באב תשכ"ג

עמוד	
1966	תקנות היגוף ממלכתי (מוסדות מוכרים) (תיקון), תשכ"ג-1963
1966	תקנות היגוף ממלכתי (סדרי הפיקוח) (תיקון), תשכ"ג-1963
1967	תקנות היגוף ממלכתי (פתיחת מוסדות) (תיקון), תשכ"ג-1963
1967	תקנות היגוף ממלכתי (תכנית השלמה ותכנית נוספת) (תיקון), תשכ"ג-1963
1968	תקנות לימוד חובה (מתן צווים לפתיחת מוסדות היגוף ולקיומם) (תיקון), תשכ"ג-1963
1968	תקנות בריאות העם (צבעים במזון) (תיקון), תשכ"ג-1963
1969	תקנות הפיקוח על קידוחי מים (עריכת מדידות בבארות), תשכ"ג-1963
	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (משקלות אחידים לטבלאות שוקולדה וצמקאוו), תשכ"ג-1963
1970	1963
	צו מס רכוש וקרן פיצויים (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון מס' 2), תשכ"ג-1963
1971	1963
מדור לשלטון מקומי	
1972	צו המועצות המקומיות (מועצות אווריות) (הרייהודיה, תיקון מס' 2), תשכ"ג-1963
1973	צו המועצות המקומיות (א) (רמת-רחל, ביטול), תשכ"ג-1963
1974	חוק עזר לירושלים (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ג-1963
1974	חוק עזר לרמלה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג-1963
1976	חוק עזר למוכרת-בתיא (אספקת מים), תשכ"ג-1963
	תיקון סעויות

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות בדבר מוסדות חינוך מוכרים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות חינוך ממלכתי (מוסדות מוכרים), תשי"ד—1953² (להלן — התקנות העיקריות), במקום ההגדרות „הפיקוח המרכזי“, „מפקח המחוז“, „תקן“ ו„מצבה“ יבוא: „מפקח המחוז“, „תקן“, „מצבה“ — כמשמעותם בתקנות חינוך ממלכתי (סדרי הפיקוח), תשי"ז—1956³.

תיקון תקנה 1

2. במקום תקנה 9 לתקנות העיקריות יבוא:

9. השר רשאי לתמוך במוסד מוכר בשיעור הנראה לו לגבי כל מוסד ומוסד.

החלפת תקנה 9

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חינוך ממלכתי (מוסדות מוכרים) (תיקון), תשכ"ג—1963“.

השם

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

ג' באב תשכ"ג (24 ביולי 1963)
(המ 73518)

¹ ס"ח 181, תשי"ג, עמ' 187.
² ק"ח 300, תשי"ד, עמ' 104.
³ ק"ח 641, תשי"ז, עמ' 116.

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות בדבר סדרי הפיקוח על מוסדות חינוך ממלכתיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנה 20 לתקנות חינוך ממלכתי (סדרי הפיקוח), תשי"ז—1956², במקום „למנהל המחלקה לחינוך ערבי“ יבוא „למנהל המחלקה לחינוך ולתרכות לערבים“.

תיקון תקנה 20

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חינוך ממלכתי (סדרי הפיקוח) (תיקון), תשכ"ג—1963“.

השם

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

ג' באב תשכ"ג (24 ביולי 1963)
(המ 73515)

¹ ס"ח 181, תשי"ג, עמ' 187.
² ק"ח 641, תשי"ז, עמ' 116.

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות כדבר פתיחת מוסדות חינוך רשמיים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953¹, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות חינוך ממלכתי (פתיחת מוסדות), תשי"ד—1953² (להלן — התקנות העיקריות) —
 - (1) במקום ההגדרות „תקנות החינוך“, „תקנות הלימוד“ יבוא: „תקנות הרישום“ — תקנות לימוד חובה והינוך ממלכתי (רישום), תשי"ט—1959³;
 - (2) בהגדרת „גן ילדים“, במקום „בתקנות הלימוד“ יבוא „בתקנות הרישום“.
2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, במקום „לפי תקנות 15 עד 17 לתקנות החינוך או לפי תקנות הלימוד“ יבוא „לפי תקנות הרישום“.
3. בתקנה 3 לתקנות העיקריות —
 - (1) בפסקה (1) —
 - (א) במקום „לפי תקנות הלימוד או לפי תקנות החינוך“ יבוא „לפי תקנות הרישום“;
 - (ב) במקום „כמפורט בתקנה 21 לתקנות החינוך“ יבוא „כמפורט בתקנה 40 לתקנות הרישום“;
 - (2) בפסקה (2), במקום „לפי תקנות החינוך“ יבוא „לפי תקנות הרישום“.
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות חינוך ממלכתי (פתיחת מוסדות) (תיקון), תשכ"ג—1963“.

זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

ג' באב תשכ"ג (24 ביולי 1963)
(חמ 78514)

¹ ס"ח 131, תשי"ג, עמ' 187.
² ק"ח 396, תשי"ד, עמ' 74.
³ ק"ח 893, תשי"ט, עמ' 1160.

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות כדבר תכנית השלמה ותכנית נוספת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953¹, אני מתקין תקנות

אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות חינוך ממלכתי (תכנית השלמה ותכנית נוספת), תשי"ד—1953² (להלן — התקנות העיקריות) —
 - (1) ההגדרות „הפיקוח המרכזי“, „מפקח המחוז“ — יימחקו;
 - (2) אחרי ההגדרה „מוסד“ יבוא: „המזכירות הפדגוגית“, „מפקח המחוז“ — כמשמעותם בתקנות חינוך ממלכתי (סדרי הפיקוח), תשי"ז—1957³.

¹ ס"ח 131, תשי"ג, עמ' 187.
² ק"ח 396, תשי"ד, עמ' 102.
³ ק"ח 641, תשי"ז, עמ' 116.

תיקון תקנה 10
2. בתקנה 10 לתקנות העיקריות, במקום „לפיקוח המרכזי” יבוא „למזכירות הפדגוגית”,
ובמקום „הפיקוח המרכזי יעביר” יבוא „והמזכירות הפדגוגית תעביר”.

השם
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הינוך ממלכתי (תכנית השלמה ותכנית נוספת) (תיקון),
תשכ”ג—1963”.

ג' באב תשכ”ג (24 ביולי 1963)
(חמ 73519)
זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

חוק לימוד חובה, תש”ט—1949

תקנות בדבר מתן צווים לפתוח ולקיים מוסדות חינוך

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 10 ו-15 לחוק לימוד חובה, תש”ט—1949, אני מתקין
תקנות אלה:

תיקון תקנה 2
1. בתקנה 2 לתקנות לימוד חובה (מתן צווים לפתיחת מוסדות חינוך ולקיומם),
תשי”ג—1952² —

(1) במקום פסקה (1) יבוא:

„(1) תוצאות הרישום האחרונות בהתאם לתקנות לימוד חובה וחינוך
ממלכתי (רישום), תשי”ט—1959³ (להלן — תקנות הרישום).”

(2) במקום פסקה (3) יבוא:

„(3) החלטות הרשות בדבר העברות לפי תקנות חינוך ממלכתי (העב-
רה), תשי”ט—1959⁴.”

השם
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות לימוד חובה (מתן צווים לפתיחת מוסדות חינוך ולקיומם)
(תיקון), תשכ”ג—1963”.

ג' באב תשכ”ג (24 ביולי 1963)
(חמ 73508)
זלמן ארן
שר החינוך והתרבות

¹ ס”ח 26, תש”ט, עמ’ 287.
² ק”ח 308, תשי”ג, עמ’ 156; ק”ח 444, תשי”ד, עמ’ 682.
³ ק”ח 893, תשי”ט, עמ’ 1160.
⁴ ק”ח 893, תשי”ט, עמ’ 1169.

חוק הפיקוח על קידוחי מים, תשט”ו—1955

תקנות בדבר עריכת מדידות בבארות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 10 (2) ו-16 לחוק הפיקוח על קידוחי מים, תשט”ו—
1955, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות
1. בתקנות אלה —

„מפיק” — אדם המפיק מים מבאר, לרבות מי שבידו החזקה הפיקוח או השליטה במיתקן
שאיבה שבאמצעותו מופקים המים;

¹ ס”ח 182, תשט”ו, עמ’ 84; ס”ח 360, תשכ”ב, עמ’ 30.

	<p>הנציב" — נציב המים כמשמעותו בחוק המים, תשי"ט—1959², או מי שהנציב הסמיכו לכך.</p>
עריכת מדידות	<p>2. הנציב יערוך מדידות בבארות כאשר פני המים נמצאים במצב מנוחה ולאחר שהופסקה השאיבה מכל הבארות שהורה עליהן הנציב.</p>
מסירת הודעה	<p>3. עמד הנציב לערוך מדידות כאמור בתקנה 2, ימסור הודעה על כך למפיק, לפחות 48 שעות מראש.</p>
הפסקת השאיבה	<p>4. עם מסירת ההודעה לפי תקנה 3, יפסיק המפיק את השאיבה מבארו בתאריך שיוורה הנציב בהודעה כאמור.</p>
זמן הפסקת השאיבה	<p>5. השאיבה תופסק כליל בתאריך שהורה הנציב משעה 00.01 עד שעה 16.00 ולא תחודש אלא בתום הזמן האמור גם אם הושלמו פעולות המדידה בבאר.</p>
תכופות ההפסקה	<p>6. לא יידרש מפיק להפסיק את השאיבה יותר מפעם אחת בחודש.</p>
השם	<p>7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפיקוח על קידוחי מים (עריכת מדידות בבארות)”, תשכ"ג—1963.</p>
	<p>משה דיין שר החקלאות</p>
	<p>ד' בתמוז תשכ"ג (28 ביוני 1963) (חמ 78748)</p>
	<p>² כ"ח 288, תשי"ט, עמ' 160.</p>
<p>פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935</p>	
<p>תקנות בדבר חמרי צבע במזון</p>	
	<p>בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935¹, אני מתקין תקנות אלה:</p>
החלפת תקנה 5	<p>1. במקום תקנה 5 לתקנות בריאות העם (צבעים במזון), תשכ"ג—1963², יבוא:</p> <p>„איסור מכירה 5. לא ימכור אדם חומר צובע לשימוש במזון המיועד למכירה לתצרוכת של צבע למזון בניאדם, אלא אם הוא צבע-מאכל.”</p>
השם	<p>2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות בריאות העם (צבעים במזון) (תיקון)”, תשכ"ג—1963.</p>
	<p>נתאשר. ד' באב תשכ"ג (25 ביולי 1963) (חמ 77358)</p>
	<p>רפאל גז'בין המנהל הכללי של משרד הבריאות</p>
	<p>חיים משה שפירא שר הבריאות</p>
	<p>¹ ע"ר 1985, תוס' 1 מס' 406, עמ' 58. ² ק"ח 1487, תשכ"ג, עמ' 1737.</p>
1969	<p>קובץ התקנות 1479, י"ח כאב תשכ"ג, 8.8.1068</p>

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר משקלות אחידים לטבלאות שוקולדה וצמקאו

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

<p>1. בצו זה —
„שוקולדה” — מזון שנתמלאו בו התנאים האמורים בסעיף 2 לצו ההגנה (סימון מזון
בביטוי שוקולדה והסחר בה), תשט"ז—1956, לרבות מצרך הנמכר כשוקולדה;
„צמקאו” — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (צמקאו), תש"ך—1960;
„המנהל” — כמשמעותו בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו),
תשכ"א—1960.</p>	הנדרות
<p>2. (א) לא יארוז אדם לשם עסק טבלאות שוקולדה וטבלאות צמקאו אלא במשקלות
אלה: 10 ג', 15 ג', 20 ג', 25 ג', 30 ג', 35 ג', 40 ג', 45 ג', 50 ג', 75 ג', 90 ג', 100 ג', 125 ג',
150 ג', 200 ג', 250 ג' או 400 ג'.
(ב) המנהל רשאי להתיר אריזת טבלאות שוקולדה וטבלאות צמקאו במשקל של
40 ג' במקום 45 ג', מתן היתר, סירוב לתתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו,
מסורים לשיקול דעתו של המנהל.
(ג) טבלאות שוקולדה ממולאה וטבלאות צמקאו ממולא מותר לארוזן, נוסף לאריזה
במשקלות המפורטים בסעיף קטן (א), גם במשקלות של 55 ג' ו-110 ג'.</p>	הסדרת המשקל
<p>3. לא יחזיק אדם לשם עסק טבלאות שוקולדה וטבלאות צמקאו ארוזות במיכל, ולא
יעביר לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות עליהן או את ההחזקה בהן, ולא יקבלן
אדם כאמור, אלא אם הן ארוזות במשקלות כאמור בסעיף 2.</p>	<p>הסדרת
החחוקה
וההעברה</p>
4. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.	<p>שמירת
דינים אחרים</p>
5. תחילתו של צו זה היא ביום כ"א באב תשכ"ג (11 באוגוסט 1963).	תחילה
<p>6. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (משקלות אחידים לטבלאות
שוקולדה וצמקאו), תשכ"ג—1963”.</p>	השם

ג' באב תשכ"ג (24 ביולי 1963)
(חם 741120)

פנחס ספיר
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 240, תש"ח, עמ' 24.
² ק"ת 620, תשמ"ו, עמ' 1146.
³ ק"ת 896, תש"ד, עמ' 835.
⁴ ק"ת 1082, תשכ"א, עמ' 590.

חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961

צו בדבר שינוי האזור העירוני של חיפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961, אני מצווה לאמור:

שינוי האזור העירוני של חיפה	1. האזור העירוני של חיפה כפי שפורט בצו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה), תש"ט—1949, ישונה על ידי הכללת האזור המפורט בתוספת הוראות החוק יחולו על האזור העירוני של חיפה כפי ששונה כאמור.
תחילה	2. תחילתו של צו זה היא ביום ז' בניסן תשכ"ג (1 באפריל 1963).
השם	3. לצו זה ייקרא „צו מס רכוש וקרן פיצויים (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963“.

תוספת

גושים וחלקות רישום קרקע (ועד בכלל)

בתוספת זו — „מפה“ — מפה הערוכה בקנה-מידה 1:12,000 והחוממה ביד שר האוצר.

הגושים: 12257, 12258, 12259, 12260, 12261, 12262, 12263, 12264, 12286.

תחומי האזור המפורט כאמור מסומנים במפה בקו אדום.

העתקים מהמפה מופקדים במשרדי מס רכוש וקרן פיצויים, בי"ס שמידט, רח' הלל 27, ירושלים, במשרדי מס רכוש וקרן פיצויים, רח' הרצליה 33, חיפה, במשרדי עיריית חיפה, ובמשרדי ראש אגף רישום והסדר קרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים, וכל אדם זכאי לעיין בהם בשעות 10—12 בימים שהמשרדים פתוחים לקהל.

ט' באב תשכ"ג (30 ביולי 1963)
(חט 723504)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ מ"ח 837, תשכ"א, עמ' 100.
² ק"ת 5, תש"ט, עמ' 112; ק"ת 501, תשט"ו, עמ' 628; ק"ת 1075, תשכ"א, עמ' 488; ק"ת 1435, תשכ"ג, עמ' 1309.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה האזורית הרי-יהודה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 2 ו-2ג לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מכריז לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958³, בפרט (יט) —
- (1) בהגדרה של „מפה“, אחרי „(10 בספטמבר 1959)“ יבוא „וביום כ"ד בתמוז תשכ"ג (16 ביולי 1963)“;
 - (2) בטור א, אחרי שם הישוב „רמת-רזיאל“ יבוא „רמת-רחל“ ולצדו, בטור ב, יבוא:
- „השטח הכלול בתוך הגבולות המתוארים להלן:

צפון: מנקודת המפגש של הגבול הצפוני של גוש 30178 עם הגבול המזרחי של קו שביתת הנשק בקו ישר בכיוון מערבה עד הגבול המזרחי של הגוש 30179; מכאן לאורך הגבול המזרחי, הצפוני, המערבי וחלק הגבול הדרומי של גוש 30179.

מערב: מנקודת המפגש של גוש 30178 בפינתו המזרחית מערבית עם גוש 30179 לאורך הגבול המערבי של הגוש 30178, הגבול המערבי והצפוני של גוש 30177 והגבול המערבי של גוש 30176 עד הדרך תלפיות—רמת-רחל; מכאן לאורך הגבול הדרומי של חלקה 41 בגוש 30119 ולאורך הגבולות המזרחי, הצפוני והמערבי של חלקה 53 בגוש 30139; מכאן בכיוון דרומי לאורך הגבולות המערביים של חלקות 15, 14, 7, 9, 2, 9, בגוש 30289 וחלקות 34 ו-35 בגוש 30290 עד קו שביתת הנשק בדרום.

דרום: קו שביתת הנשק.

מזרח: קו שביתת הנשק.

2. הליך שהיה תלוי ועומד ערב תחילת צו זה לפני המועצה המקומית רמת-רחל או רשות מרשויותיה או לפני בית דין שהוקם על ידיה, או שאזור שיפוטו נקבע באופן הכולל את תחומה — ימשיכו לדון ולהכריע בו במועצה האזורית הרי-יהודה או רשות מרשויותיה, או לפני בית-דין שהוקם על ידה או שאזור שיפוטו נקבע באופן הכולל את תחומה — הכל לפי הענין.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר הש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 797, תשי"ח, עמ' 1256; ס"ח 942, תשי"ט, עמ' 2010; ס"ח 1485, תשכ"ג, עמ' 1812.

עריכים
והארכת
מועדים

3. אדם שהיה רשאי להגיש, ערב תחילת תקפו של צו זה, ערר, ערעור או כיוצא באלה לרשות של המועצה המקומית רמת-רחל יהיה רשאי להגישם לפני רשות של המועצה האזורית הריי-הודה; המועד האחרון להגשת ערר, ערעור או כיוצא באלה כאמור יוארך ל-30 יום נוספים.

המועצה
תליפתה של
המועצה
המקומית
רמת-רחל

4. המועצה האזורית הריי-הודה תהיה חליפתה של המועצה המקומית רמת-רחל, הן לזכויותיה והן לחובותיה ולהתחייבויותיה והן למעמדה בכל ענין אחר, ובין השאר — לענין ארגון, אגרות, היטלים, דמי השתתפות ותשלומי חובה אחרים שהוטלו כדין על ידי המועצה המקומית רמת-רחל וטרם נגבו.

השם

5. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (הריי-הודה, תיקון מס' 2), תשכ"ג—1963”.

כ"ד בתמוז תשכ"ג (16 ביולי 1963)
(חמ 8001)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר ביטול המועצה המקומית רמת-רחל

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 2 ו-12 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

ביטול פרט
(מט) בתוספת
הראשונה

1. בתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950³, פרט (מט) — בטל.

הקניית מקרקעין

2. המקרקעין שהיו בבעלותה או בחזקתה של המועצה המקומית רמת-רחל ערב תחילתו של צו זה, וכן כל זכות ראויה או מוחזקת וכל טובת הנאה שהיו לה אותה שעה במקרקעין, יוקנו למועצה האזורית הריי-הודה.

הקניית
מטלטלין

3. כל המטלטלין של המועצה המקומית רמת-רחל, כל החיובות שחבים לה וכל ההתחייבויות שהיא קבלה על עצמה כדין, יועברו למועצה האזורית הריי-הודה.

השם

4. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (רמת-רחל, ביטול), תשכ"ג—1963”.

כ"ד בתמוז תשכ"ג (16 ביולי 1963)
(חמ 8011)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 327, תשי"ג, עמ' 488; ק"ת 916, תשי"ט, עמ' 1508.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לירושלים בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית ירושלים חוק עזר זה:

1.	בסעיף 1 לחוק עזר לירושלים (מודעות ושלטים), תשי"ח—1958 ² , בהגדרה „פרסום” במקום „הרבקה” יבוא „הרבקה, העמדה לראוה”.	היקונו סעיף 1
2.	לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (מודעות ושלטים) (תיקון), תשכ"ג—1963”.	השם

מ. א. ש. ש. ל. ר. מ.
ראש עיריית ירושלים

נתאשר.
כ"ד בתמוז תשכ"ג (16 ביולי 1963)
(חמ 878006)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ד 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 793, תשי"ח, עמ' 1188.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמלה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית רמלה חוק עזר זה:

1.	בחוק עזר זה —
„העירייה” — עיריית רמלה;
„המועצה” — מועצת העירייה;
„בית עסק” — חנות, משרד, מחסן, קיוסק, מספרה, דוכן לרוכלות, בית מלאכה וכל מקום אחר בו מתנהל עסק, נעשית מלאכה או מותסנת סחורה, למעט בית אוכל, בית עינוג, בית מרקחה, מלון או פנסיון;
„בית אוכל” — כל מקום שבו מוכרים דברי אוכל או משקאות לשם צריכתם בו במקום, למעט קיוסק;
„בית עינוג” — כל מקום שבו עורכים שעשוע ציבורי, כמשמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935 ² ;
„ימי מנוחה” — הימים שנקבעו בפקודת ימי מנוחה, תש"ח—1948 ³ , כימי מנוחה, תחילתם חצי שעה לפני שקיעת החמה בערבי ימי מנוחה וסופם חצי שעה אחרי שקיעת החמה במוצאי ימי מנוחה, וכולל ליל השעה באב שתחילתו חצי שעה לפני שקיעת החמה וסופו בשעה 5;
„פתוח” — לרבות עשיית עסק, מלאכה או עינוג והגשת אוכל או משקה בתוך מקום סגור, לרבות אי סגירתו של מקום כזה על ידי האחראי לכך. | הגדרות |
|----|---|--------|

¹ ע"ד 1034, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ד 1035, תוס' 1 מס' 406, עמ' 40.
³ ע"ד תשי"ח, תוס' א' מס' 4, עמ' 12.

סגירת בתי עסק
ובתי עינוג
בימי מנוחה

סגירת בתי עסק
בימים שאינם
ימי מנוחה

סגירת בתי
אוכל בימי
מנוחה

סגירת בתי
אוכל ובתי
עינוג בימים
שאינם
ימי מנוחה

2. (א) בימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק או בית עינוג.
(ב) בימי מנוחה, למעט יום הכיפורים וליל תשעה באב, לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עינוג אלא לצורך פעולות תרבות וחינוך וללא תשלום.

3. (א) בימים שאינם ימי מנוחה או ערבי ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח —

- (1) חנות לממכר מזון —
בקיץ — בשעות שבין 20.00 לבין 5, ובשעות שבין 13.30 לבין 16.00 ;
בחורף — בשעות שבין 19.30 לבין 5 ובשעות שבין 13.30 לבין 15.00 ; אולם ביום ה' בשבוע מותר לפתוח חנות לממכר מזון בשעות שבין 5 לבין 20.30 ;
- (2) קיוסק לממכר ממתקים, גלידה, סיגריות, עתונים או משקאות קרים, לא משכרים, למעט קיוסק הגמצא בחנות לממכר מזון, בשעות שבין 24.00 לבין 5 ;
- (3) חנות לממכר פרחים בשעות שבין 21.00 לבין 5 ;
- (4) בתי מרקחת —

- בקיץ — בשעות שבין 21.00 לבין 5 ובשעות שבין 13.30 לבין 16.00 ;
בחורף — בשעות שבין 21.00 לבין 5 ובשעות שבין 13.00 לבין 15.00 ; אולם מועצת העיריה תערוך מזמן לזמן רשימה של בתי מרקחת שישארו פתוחים בלילה ובימי מנוחה בשעות ובתאריכים שיפורטו ברשימה, וכל בית מרקחת הנקוב ברשימה יהיה פתוח בהתאם לכך ;
- (5) בית עסק שלא פורש בפסקאות (1) עד (4), למעט בית מלאכה ותחנת דלק —

- בקיץ — בשעות שבין 19.30 לבין 5 ובשעות שבין 13.00 לבין 16.00 ;
בחורף — בשעות שבין 19.00 לבין 5 ובשעות שבין 13.00 לבין 15.00 ;
אולם בכל אחד מהימים כ"א כאלול עד כ"ח בו ; ו' בניסן עד י"ג בו ; כ"ט באייר רא' בסיון עד בתשרי, ז' באדר עד ט"ו בו ; ו' בניסן עד י"ג בו ; כ"ט באייר רא' בסיון עד ד' בו מותר, אם אינו חל בשבת, לפתוח כל בית עסק משעה 5 עד שעה 22.00.
- (ב) במוצאי ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח חנות לממכר מזון או עסק שלא פורש בסעיף קטן (א) (2) (3) או (4).

(ג) בתקופה שמיום 1 ביוני עד 31 באוגוסט לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק למעט חנות לצילום ובית מרקחת, ביום שלישי בשבוע בשעות שבין 13.00 לבין 5 למחרתו.

(ד) בסעיף זה —
"קיץ" — התקופה שמיום 1 במאי עד 30 בספטמבר ;
"חורף" — התקופה שמיום 1 באוקטובר עד 30 באפריל.

4. (א) ביום הכיפורים ובליל תשעה באב לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל.
(ב) בימי מנוחה שלא פורשו בסעיף קטן (א) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל —

- (1) שמגישים בו אוכל או משקה, בליווי שעשועים, מוסיקה וכיוצא באלה ;
- (2) שלא פורש בפסקה (1) — בשעות שבין 22.00 של יום המנוחה לבין 9, ובשעות שבין 15 לבין צאת הכוכבים.

5. (א) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית אוכל בשעות שבין 24.00 לבין 5, אלא אם ניתן לו לכך היתר בכתב מאת המועצה.

- (ב) המועצה רשאית לתת לבעל בית אוכל היתר לפי סעיף קטן (א), לסרב לתיתו לבטלו או להתלותו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם וכן לשנותם.
- (ג) בימים שאינם ימי מנוחה לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עינוג בשעות שבין 24.00 לבין 8.
6. (א) הוראות סעיפים 2 ו-4 לא יחולו על בית עסק, בית עינוג או בית אוכל שבעלו אינו יהודי, הסוגר אותו בימי מנוחתם של בני עדתו.
- (ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על אספקת דברי אוכל או משקאות במלון, פנסיון, אכסניה ובכל מקום כיוצא באלה לאנשים המתאכסנים בו והצורכים את דברי האוכל או את המשקאות בו במקום.
7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות.
8. חוק עזר לרמלה (פתיחת עסקים וסגירתם), תשי"א—1950⁴ — בטל.
9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמלה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963“.

איתחולח

עבירות וענשים

ביטול

השם

מאיר מלמד
ראש עיריית רמלה

נתאשר.

כ"ד בתמוז תשכ"ג (16 ביולי 1963)
(המ' 897813)

חיים משה שפירא
שר הפנים

⁴ ק"ת 136, תשי"א, עמ' 378.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר למוכרת-בתיא בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית מזכרת-בתיא חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
- „מפעל מים“ — באר, בריכה, מנחרה, תעלה, סכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
- „רשת פרטית“ — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;
- „אביזרים“ — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
- „מד-מים“ — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסור פקים לנכס;
- „נכס“ — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או פנויה;
- „מנהל“ — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
- „צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית;
- „המועצה“ — המועצה המקומית מזכרת-בתיא.
2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

חיבור מפעל מים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 ס' 1154, עמ' 110.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —

(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית 3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.

(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת צינור מים 4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים והתקנתו 5. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל. (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל; הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום; לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיברוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים 6. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים לפי חוזה 7. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. המנהל רשאי באישור המועצה, לחייב צרכן או בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

פקדונות

9. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד'מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה. (ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם עם מתן ההיתר לאותה בניה על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גובר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן ההיתר.

מועד התשלום

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

10. (א) הוראות הסעיפים 6 ו-8 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

ספור

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

11. (א) המנהל יתרה בצרכן —

ניתוק חיבור

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הגיח לאחר לנהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת ההתראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנתק לפי סעיף 11 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנתק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

13. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת מים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

	(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א). חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.
רשות כניסה	14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 לבין 20.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת — (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למרוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה; (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן. (ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
השימוש במים	15. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל. (ב) לא יכזבו אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור. (ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים. (ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה. (ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.
מכירת מים	16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנוחקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11 (ב) — אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
שמירת פסני זיהום	17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזהם אחר סמוך למפעל המים.
דרישת תיקונים	18. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידי (להלן בסעיף זה — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה. (ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה. (ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו, ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.
מסירת הורעות	19. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו, או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2(א), 3(א) ו-5(ב), 5(א), 12(א), 14(ב), 15, 16, 17 ו-18(ב), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18(ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18(ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

ענשים

21. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למזכרת-בתיא (אספקת מים), תשכ״ג—1963“.

השם

שיעור האגרה בלירות	תוספת
100.—	1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג)) — לנכס
	2. אגרת הגחת צינורות (סעיף 4) לנכס — ששטחו עד 1000 מ"ר
125.—	לכל מ"ר נוסף
0.13	3. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 5 (ג))
8.—	4. דמי שכירות מד-מים (סעיף 5 (ד)) — לחודש
0.70	5. אגרת בדיקת מד-מים (סעיף 5 (ה))
5.—	6. אגרת תיקון מד-מים (סעיף 5 (ה)) — לחודש
0.70	7. אגרת מים (סעיף 6) —
	(א) במקום שהותקן מד-מים —
	(1) לשימוש ביתי, ליחידת דיור — לחודש —
1.—	עד 10 מ"ק
0.12	מעל ל-10 מ"ק — לכל מ"ק
	(2) לשימוש חקלאי —
0.07	עד 80 מ"ק לחודש — לדונם — לכל מ"ק
0.08	מעל ל-80 מ"ק לדונם — לכל מ"ק
	(ב) במקום שלא הותקן מד-מים — לחודש —
2.—	לשימוש ביתי — בעד חדר אחד
0.50	לכל חדר נוסף — תוספת של
6.—	8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ג))

עמנואל הלזר

נתאשר.

ראש המועצה המקומית מזכרת-בתיא

י"ט בתמוז תשכ"ג (11 ביולי 1963)

(חמ 889900)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון פעויות

בתקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון) (תיקון), תשכ״ג—1963, שפורסמו בקובץ התקנות 1438, תשכ״ג, עמ' 1348, בתקנה 3, במקום „תיקון“ צ"ל „תיקון מס' 2“, בתקנות בתי הדואר (תעריפי טלפון) (תיקון מס' 2), תשכ״ג—1963, שפורסמו בקובץ התקנות 1470, תשכ״ג, עמ' 1766, בסעיף 3, במקום „תיקון מס' 2“ צ"ל „תיקון מס' 3“.

קובץ התקנות 1479, י"ח באב תשכ״ג, 8.8.1963

1980

הודפס ע"י המדפיס הממשלתי, ירושלים

המחיר 32 אגורות